

РЕШЕНИЕ

№ 5823

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 17.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6857** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.233 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. Г. М. от [населено място], [улица] срещу ЗАПОВЕД рег. № 2801 от 04.07.2011 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” (ГДГП) - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” на основание чл.228, т.3, чл.226, ал.1, т.6, чл.227, ал.1, т.10 ЗМВР вр. чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР и е прекратено служебното му правоотношение за длъжността „старши технически сътрудник (домакин)” в група „Логистика” от „Администрация” на ГПУ – С. при РДГП – Е..

В жалбата се поддържат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради съществено нарушение на процесуалните правила, противоречие с материалните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Поддържат се съображения за липса на мотиви, както и несъответствие на посоченото нарушение с действителната фактическа обстановка. Поддържа, че е включил в протокол за брак лаптоп „П. – Иноватор” по настояване на г-н К. И. – браковчик в дирекция „УССД” – С. и лично му предал компютъра на 15.10.2010 г. в складовете на МВР, находящи се в [жк]. Посочва, че извършеното не може да се квалифицира като нарушение на Етичния кодекс на държавните служители в МВР. Поддържа, че преди налагане на дисциплинарното наказание от него не са изискани обяснения, а впоследствие същите не са обсъдени. Посочва

нарушение на чл.229, ал.2 ЗМВР. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени заповедта за наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Ответникът директор на Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Със заповед на зам.директора на РДГП – Е. № 855 от 18.05.2010 г. е назначена комисия за бракуване на компютърна и офис техника в ГПУ – С. в състав Д. В. П., Д. И. И. и С. В. Д.. Изготвен е протокол за бракуване от 25.05.2010 г. (рег. № 15447/21.10.2010 г.), подписан от П., И. и Д., в който е включен лаптоп P. inflator № 34RS223702748. Посочено е в протокола, че заделеното за брак е извършено правилно. Инспекторът по брака К. И. също е подписал протокола на 12.10.2010 г. с отбелязване, че е съставен правилно. Членовете на комисията П., И. и Д. са се подписали на 12.10.2010 г., че активите по всички точки на протокола за унищожени чрез натрошаване.

Със заповед на директора на ГДГП – МВР № 1119/24.03.2011 г. във връзка с получен анонимен сигнал за корупция на служители от ГПУ – С. е разпоредено извършването на проверка в ГПУ – С. за изясняване на получените данни. Изготвена е справка рег. № 19223/21.04.2011 г., в която са посочени следните данни от сигнала: „Комисия, ръководена от П. с участието на инспектора по брака К. И., на 12.10.2010 г. извършила бракуване на два броя лаптопа и голям брой компютри, което било отразено в протокол рег. № 15447/21.10.2010 г. При унищожаването на компютрите липсвал 1 брой лаптоп, който впоследствие бил взет от П. за лична употреба”. Посочва се в справка рег. № 19223/21.04.2010 г., че на 12.10.2010 г. К. И. пристигнал в С.. При разговор с М. И. заявил, че М. може да включи в протокола за брак всички стари компютри и монитори с кинескоп. Когато се качили в канцеларията на М., последният допълнил направения вече протокол с нови пера, които К. И. предварително бил видял. К. И. видял лаптоп, оставен в шкаф със стъклени врати и запитал „Работи ли?”. М. отговорил, че лаптопът не работи, а И. поискал лаптопът са бъде включен в протокола за брак, тъй като му трябвала някаква част от него. В тази връзка бил съставен протокол за бракуване рег. № 15447/21.10.2010 г. На 15.10.2010 г. сътрудник М. бил на командировка в [населено място] и лично предал намиращия се в найлонова непрозрачна торбичка лаптоп P. inflator № 34RS223702748 на К. И. в складовете на МВР в[жк]. За действията си сътрудник М. докладвал на ст. инсп. П..

В справка рег. № 19223/21.04.2010 г. са направени следните изводи:

1. Не се потвърдило, че лаптоп P. inflator № 34RS223702748 е присвоен от страши инспектор Д. П.;
2. Лаптоп P. inflator № 34RS223702748 (в част от документите по делото към номера на лаптопа е добавена цифрата „1”, което съдът приема за техническа грешка, която не се отразява на крайните изводи), бракуван с протокол рег. № 15447/21.10.2010 г. не бил унищожен. По твърдение на М. същият бил предаден по искане на К. И. на 15.10.2010 г. в [населено място], в складовете на МВР в[жк] със знанието на П.;

3.В раздел II „Трансформация” на протокол рег. № 15447/21.10.2010 г. било изписано „не се получиха материали за трансформация”, в потвърждение на което на 12.10.2010 г. се е подписал К. И.. Същевременно голяма част от имуществото било оставено да се ползва и не било заведено по определения ред.

В т.7 от изводите на справка рег. № 19223/21.04.2011 г. е прието, че вина за допуснатото има сътрудник М., тъй като същият бил материално отговорно лице съгласно Инструкция за отчетността на активите на МВР рег. № I-125/02.07.2004 г. (със съответните ѝ изменения), с което бил нарушил служебната дисциплина по смисъла на чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР вр. чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР. Същевременно служителят М. приел да занесе, занесъл и предал държавно имущество лаптоп P. inflator № 34RS223702748 на Кр. И. – служител на дирекция „УССД” – МВР в нарушение на разпоредбата на чл.34 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

С предложение рег. № 38257 от 26.05.2011 г. на директора на РДГП – Е. е предложено да бъде образувано дисциплинарно производство срещу сътрудник К. Г. М. поради следните факти, установени със справка рег. № 19223/21.04.2011 г.: На 12.10.2010 г. в ГПУ – С. пристигнал инспектор на брака – служител на ДУССД, който заявил, че сътрудник М. може да включи в протокола за брак всички стари компютри и монитори с кинескоп, като протоколът бил допълнен с нови компютърни имущества, независимо от тяхната технологична пригодност. Инспекторът по брака К. И. видял в канцеларията на сътрудник П. лаптоп P. inflator № 34RS223702748 и поискал да му бъде предаден. Съставен бил протокол рег. № 15447/21.10.2010 г., в който били включени два лаптопа, вкл. лаптоп P. inflator № 34RS223702748, въпреки че е бил в работно състояние, но не бил унищожен. По твърдение на М., той лично предал лаптопа на инспектора по брака по време на служебна командировка на 15.10.2010 г. в [населено място]. С това, че сътрудник М. бил приел да занесе и предаде държавно имущество на служител от дирекция УССД – МВР в [населено място], същият нарушил разпоредбите на чл.34 от Етичния кодекс.

Със заповед на директора на ГДГП № 2145 от 28.05.2011 г. е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.224, ал.2, т.1 и т.4 ЗМВР вр. чл.227, ал.1, т.7 и т.10 ЗМВР вр. чл.230, ал.2, т.4 ППЗМВР, тъй като е приел да занесе и предал държавно имущество – лаптоп P. inflator № 34RS223702748 на служител от дирекция „УССД” – С. в нарушение на чл.34 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Етичния кодекс). Жалбоподателят е запознат със заповедта на 13.06.2011 г.

Изготвено е становище на комисията, назначена със същата заповед № 29227/27.06.2011 г. Посочено е в становището, че със заповед № 855/18.05.2010 г. на директора на РДГП-Е. била назначена комисия за бракуване на компютърна и офис техника, доведена до негодност, в състава на която бил включен жалбоподателят. Бракуването било извършено на 12.10.2010 г. в присъствието на К. И. – инспектор по брака в УССД. Унищожаването на бракуваната техника било извършено на 29.12.2010 г., когато компютърната техника била изнесена в двора на ГПУ – С. и унищожена. Началникът на ГПУ – С. разпоредил на

инспектор А. С. да присъства на унищожаването. Последният в своя докладна записка рег. № 17531 от 14.06.2011 г. посочвал, че преди унищожаването на компютърната техника на 29.12.2010 г. проверил наличността ѝ по протоколи за брак и установил липсата на лаптоп сериен № 34RS2237027481. След изброяване на докладните записки на служители, запознати със случая, както и на писмените обяснения на жалбоподателя, комисията е приела, че се потвърждават следните данни от справка рег. № 19223/21.04.2011 г. и предложение рег. № 38257/26.05.2011 г., а именно, че след извършено бракуване на компютърна техника по протокол № 15447/21.10.2010 г. по описа на РДГП – Е. е унищожен само единия лаптоп, а другият лаптоп Р. със сериен № 34RS2237027481 неправомерно е взет от К. М.. В хода на проверката не били констатирани доказателства, че взетият от сътрудник М. лаптоп Р. inflator № 34RS223702748 бил предаден на главен сътрудник К. И. И.. Предложено е на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение” на основание чл.228, т.3, чл.226, ал.1, т.6 и чл.227, ал.1, т.10 ЗМВР вр. чл.230, ал.2, т.4 ППЗМВР за нарушение на изискванията на т.7, т.8, т.12 и т.31 от Етичния кодекс.

Изготвена е обобщена справка рег. № 28653 от 22.06.2010 г. на комисията, в която са посочени същите факти и направени същите изводи и предложения. Жалбоподателят е запознат със справката на 23.06.2011 г. Жалбоподателят е възразил с писмено възражение рег.№ 18529 от 24.06.2011 г., в което поддържа, че е предал лаптопа на К. И. на 15.10.2010г.

Установява се от докладна записка рег. № 17531/14.06.2011 г. на А. Д. С., че същият е присъствал на 29.12.2010 г. заедно с жалбоподателя М. на унищожаване на бракувана техника в двора на ГПУ – С.. Забелязал, че има в наличност само един преносим компютър. Обяснението на М. било, че лаптоп Р. inflator № 34RS223702748 го е взел браковчика. Същият отговор бил получен от г-н П. в коридора пред кабинета на началник ГПУ, т.е. че го е взел браковчика. Същите факти са посочени в докладна записка на С. рег.№9771 от 31.03.2011 г.

Установява се от докладна записка на С. В. Д. рег. № 17511 от 13.06.2011 г., че е подписал протокола за брак, като е видял лаптоп Р., който бил със счупен капак – монитор и в неработещо състояние.

Съгласно докладна записка рег. № 17491 от 13.06.2011 г. на Д. И. същият е участвал в комисията по брак на компютърно имущество и е подписал протокола, но при преглед на техниката не бил видял лаптоп Р. inflator № 34RS223702748.

Установява се от писмено обяснение рег. № 17549 от 14.06.2011 г. на Д. П., че лаптоп Р. inflator № 34RS223702748 е бракуван с протокол рег. № 15447/21.10.2010 г., като инспекторът по брака от ДУССД се е обадил на М. предния ден, че на следващия ден ще бъде в ГПУ – С. за бракуване на компютърно имущество. При пристигането си следобяд инспекторът пристъпил към бракуване, но до унищожаване не се стигнало, тъй като той бързал за Е.. Реалното натрошаване било извършено на 29.12.2010 г. По време на бракуването П. не разбрал инспекторът да има желание да вземе въпросия лаптоп, а за това разбрал от М., когато същият се върнал от С., където бил за получаване на вещеве доволствие.

Видно от докладна записка на К. К. И. рег. № Т-28023 от 17.06.2011 г. същият се е завърнал от командировка на 15.10.2010 г. от [населено място] вечерта около 17.30 – 18.00 часа, не бил получавал нищо от К. Г. М. и не бил договарял с него каквото и да било. Установява се от писмени обяснения на К. И. (стр.140 – 141 от делото), че същият е пристигнал на 11.10.2010 г. в С. за извършване на брак на технически средства. Прегледал предоставените от комисията и домакина протоколи, видял, че са съставени правилно и проверил наличностите. Компютрите били стари - на повече от 8 – 10 години, с повреди, износени елементи и нецелесъобразни за ремонт. Лаптопът Р. inovator бил на повече от 10 години, със счупен капак, повреден дисплей. К. И. поддържа, че от него не могат да се ползват резервни части, тъй като е стар модел, както и че същият не му е предаван от М. на 15.10.2010 г., тъй като на същата дата бил в командировка в [населено място] и се прибрал в [населено място] след работното време. В същите писмени обяснения К. И. посочва, че е в правомощията на комисията било да отдели и предлага техника за бракуване, а той единствено одобрява бракуването и оформянето на протокола, след което отново задължение на комисията е да унищожи и изхвърли отпадъците, но това не било изпълнено по инструкция - комисията подписала протокола за техника която не била унищожена два месеца след съставянето му, а едва на 29.12.2010 г.

Издадена е оспорената в настоящето производство заповед на директора на ГДГП рег. № 2801/04.07.2011 г. Посочено е в заповедта, че жалбоподателят е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че 29.12.2010 г. по време на унищожаване на бракувана компютърна техника в двора на ГПУ – С., РДГП Е., било установено, че от бракуваните по протокол рег. № 15447/21.10.2010 г. два лаптопа е предоставен за унищожаване само един, а другият лаптоп Р. inflator № 34RS223702748 неправомерно е взет от сътрудник К. М.. Тези деяния на служителя били станали известни на служителите от ГПУ – С. и дирекция УССД – МВР, с което жалбоподателят уронил престижа на службата. Деянието на служителя е квалифицирано като нарушение на т.7, 8, 12 и 31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.227, ал.1, т.10 ЗМВР вр. чл.230, ал.2, т.4 ППЗМВР, за което на държавния служител е наложено дисциплинарно наказание “Уволнение”. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 18.07.2011 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена на 01.08.2011 г., т.е. в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен съд съобразно чл.233 ЗМВР, като съдът намира същата за ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна жалбата за ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване

на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.228, т.2 ЗМВР вр. чл.186, ал.1 ЗМВР съобразно основанието за незаконосъобразност по чл.146, т.1 АПК. Съгласно чл.246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Съдът приема, че оспорената заповед е издадена във формата по чл.246, ал.1 ППЗМВР с точно и конкретно описание на фактическата обстановка, правна обосновка на извършеното нарушение и наложеното наказание, доказателства, въз основа на които е установено нарушението съобразно основанието за незаконосъобразност по чл.146, т.2 АПК. Доводите на жалбоподателя за липса на мотиви в оспорената заповед са изцяло неоснователни. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с ТР 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага е постоянна и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В оспорената заповед са цитирани обобщена справка рег. №28653/22.06.2011 г. и становището на дисциплинарно разследващият орган рег. №29227/27.06.11 г., поради което всички изложени в тях факти и обстоятелства по случая, следва да се считат и като мотив на обжалваната заповед. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, както и изпълнението на процедурата по освобождаване от служба по специалния материален закон – ЗМВР и ППЗМВР, съдът следва да провери по повод на съдебния контрол. Съгласно разпоредбата на чл.225, ал.1 ЗМВР - дисциплинарните наказания се налагат до 2 месеца от откриването на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл.223, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, *компетентен да наложи дисциплинарното наказание*, е

установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Установяването на нарушението става, когато материалите от дисциплинарното производство *постъпят* при компетентния дисциплинарно наказващ орган, който провежда процедурата по чл.229, ал.1 – 4 ЗМВР. Анализът на текстовете налага извода, че в конкретния случай извършеното нарушение следва да се счита за открито с представянето на дисциплинарно наказващия орган на обобщената справка и становището на дисциплинарно разследващия орган, което е станало на 29.06.2011 г., тъй като тогава дисциплинарно-наказващият орган е получил материалите от дисциплинарното производство, за да може да установи по категоричен начин извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. Оспорената заповед е издадена на 04.07.2011 г., т.е. в двумесечния срок по чл.225, ал.1 ЗМВР. По изложените съображения следва да се приеме, че наказанието е наложено в съответствие с разпоредбата на чл. 225, ал. 1 от ЗМВР.

Съгласно чл. 231 ППЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. При наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 ЗМВР дисциплинарното производство се образува със заповед на органа по чл. 230, ал. 1 ЗМВР – чл.239, ал.1 ППЗМВР. Данни за извършеното дисциплинарно нарушение и неговия извършител се съдържат в справка рег. № 19223/21.04.2011 г. и предложение вх.№ 38257/26.05.2011 г. Въз основа на тях дисциплинарното производство е образувано със заповед на директора на ГДГП - МВР рег. №2145/28.05.2011 г. съобразно изискванията на чл.239, ал.1 ППЗМВР, с която жалбоподателят е запознат съобразно чл.243, ал.1 ППЗМВР, видно от ръкописното отбелязване върху заповедта. За резултата от разследването разследващият орган е изготвил обобщена справка рег. №28653 от 22.06.2011 г., с която жалбоподателят е запознат на 23.06.2011г. срещу подпис и дата при спазване на изискванията на чл.243, ал.3 ППЗМВР. За приключване на дисциплинарното производство дисциплинарно разследващият орган е изготвил становище рег. №29227/27.06.2011 г. относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност съобразно чл.244, ал.1 ППЗМВР.

Съгласно чл.229, ал.1 ЗМВР дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. С покана

рег. № 17475 от 13.06.2011 г. жалбоподателят е поканен да даде обяснения във връзка със заповедта за образуване на дисциплинарно производство. Жалбоподателят е депозирал писмено обяснение рег. № 17585/14.06.2011 г., прието по реда на чл.10, ал.2 от Инструкция № I-1015/2006 г. В обяснението си жалбоподателят посочва, че е получил процесния лаптоп „П. Иноватор” сериен № № 34RS223702748 на 25.09.09 г., след което го предал на г-н Ф. за ползване. След 7-8 месеца Ф. му го върнал с нарушена цялост на корпуса, долната лява част на екрана била полята с течност, лаптопът не работел. На 12.10.2010 г. дошъл К. И. – браковчик от С., качили се в канцеларията на М., където И. видял посочения лаптоп. И. му казал да състави отделен протокол за бракуване по сметка 20-41. Разбрали се, като отива в С. за дрехи, да му го предаде. За историята с лаптопа споделил на 13.10.2010 г. с г-н П., а лаптопа предал на 15.10.2010 г. на Кр. И..

Жалбоподателят е запознат от ДРО с правото си да дава писмени обяснения и да сочи доказателства за твърдените от него факти и обстоятелства, видно от покана за даване на писмени обяснения рег. № 18365 от 23.06.2011 г. Същият е депозирал писмено обяснение рег. № 18529/24.06.2011 г., че не е съгласен с посочените в справката данни, тъй като се е видял с И. на 15.10.2010 г. в [населено място]. Ето защо съдът приема, че е спазена процедурата по чл.229, ал.1 ЗМВР, поради което не е налице формално основание за отмяна на заповедта по чл.251 ППЗМВР. Въз основа на изложеното съдът приема, че законосъобразно е изпълнена цялата дисциплинарно наказателната процедура по чл.229 ЗМВР вр. чл.231 – 244 ППЗМВР във връзка с отменителното основание по чл.146, т.3 АПК и в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Дисциплинарно наказание е наложено на основание чл.227, ал.1, т.10 ЗМВР вр. чл.230, ал.2, т.4 ППЗМВР - за *тежко нарушение* на служебната дисциплина по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 10 ЗМВР, което е несъвместимо с оставането на служба в МВР, изразяващо се в деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижа на службата. Като нарушени са посочени следните разпоредби на Етичния кодекс: **т.7** държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява; **т.8** насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си; **т.12** изпълнява стриктно и безпристрастно своите

професионални задачи, като носи отговорност за своите действия или бездействия и **т.31** не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел.

Съдът приема, че посочените за нарушени разпоредби на Етичния кодекс са твърде общи и не могат да служат за квалифициране на поведението на жалбоподателя М. и конкретно следните факти установени в хода на дисциплинарното разследване:

Жалбоподателят не е член на комисията, извършила бракуването на компютърна техника и подписала протокол № 15447/21.10.2010 г. В протокола е посочено, че заделеното за брак е извършено правилно. Това обстоятелство е удостоверено с подпис на К. И. Членовете на комисията са се подписали, че вещите са унищожени.

Впоследствие от писмените обяснения на А. С. и Д. И. се установява, че процесният лаптоп не е унищожен, както на датата на съставяне на протокола, така и по-късно (на 29.12.2010 г.), когато били унищожени другата техника. В тази връзка жалбоподателят М. е *изключително последователен* в многобройните дадени от него обяснения: сведение рег. № 9849/31.03.2011 г. „допълнил изготвения протокол за брак с нови пера с уговорка с К. И., като отива в С. за вещеве доволствие, да му го предаде. Това се случило на 15.10.2010 г., когато лично предал посочения лаптоп на г-н И.”; сведение рег. № 11287/14.04.2011 г. „по настояване на К. И. съставил нов протокол за брак по сметка 20-41, съобщил на П., че браковчикът бракува лаптоп Р. inflator и казал да му го предаде в С.. Отговорът на П. бил, след като е бракуван да го взема”; обяснение рег. № 17585/14.06.2011 г. и възражение рег. № 18529 от 24.06.2011 г. Жалбоподателят не само е последователен в обясненията си, но тези негови обяснения кореспондират с писмените сведения от други негови колеги. Напр. в двете си докладни записки от 31.03.2011 г. и от 14.06.2011 г. А. С., който е присъствал на унищожаването на техниката на 29.12.2010 г., посочва, че на въпроса му, защо липсва единия лаптоп, М. и П. казали, че „същият е предаден на браковчика”. Аналогични са обясненията, дадени от П. рег. № 17549 от 14.06.2011 г. - „разбрал, че лаптопът е предаден на инспектора по брака, когато М. се върнал от С., където бил за получаване на вещеве доволствие”. Действително, има разминаване между датите, на които П. е научил за

договорката (13.10.2010 г. или 15.10.2010 г.), но доколкото същият е заинтересован да прикрие, че знае за договорката между М. и К. И., следва да се приеме, че М. е съобщил на П. за договорката още на 13.10.2010 г., преди да отиде в [населено място].

Същата фактическа обстановка (договорката между М. и Кр. И. и предаването на лаптопа на 15.10.2010 г. в [населено място]) е установена в справка рег.№ 19223/21.04.2010 г. В нея е направен извод, че сътрудник М. като МОЛ е нарушил Инструкция за отчетността на активите на МВР рег. № I-125/02.07.2004 г., респ. **т.34** от Етичния кодекс приел да занесе, занесъл и предал държавно имущество лаптоп Р. inflator № 34RS223702748 на Кр. И. – служител на дирекция „УССД” – МВР. Следва да се отбележи, как постепенно в хода на дисциплинарното производство отпадат част от посочените в същата справка факти и обстоятелства, за да се пригодят към различно дисциплинарно обвинение - за нарушение на т.7, 8, 12 и 31 от Етичния кодекс. Така единствено в тази справка се посочва, че М. е предал компютъра на К. И., като впоследствие тези обстоятелства *не се потвърждават* в хода на дисциплинарното производство. Но следва да се посочи, че за разлика от М. писмените показания на К. И. *не са така последователни*: в обяснението си от 17.06.2011 г. (същото е с нечетлив номер и дата и се съдържа на стр.140 – 141 от делото) И. посочва, че на 15.10.2010 г. е бил в [населено място] и се прибрал в С. след работното време. В докладна записка № Т-28023/17.06.11 г. К. И. посочва, че се завърнал от командировка на 15.10.2010 г. от [населено място] късно вечерта около 17.30 – 18.00 часа и не бил получавал нищо от М.. Разпитан в съдебно заседание на 17.11.2011 г. К. И. посочва, че на 15.10.2010 г. тръгнал с колегата Г. С. от [населено място] *около обяд и пристегнали в С. късния следобед – около 4 – 5 часа следобяд*. При връщането си в С. отишъл в базата на МВР в[жк], където бил К. М., който донесъл микровълнова фурна, за която издали официален документ за приемането ѝ от МВР. В показанията си пред съда К. И. посочва, че на 15.10.2010 г. се е видял в С. с К. М., приел от него микровълнова печка и изготвил квитанция, за да могат хората да си тръгнат.

Установява се от допусната по делото съдебно-почеркова експертиза, която съдът кредитира изцяло като компетентно изготвена и неоспорена от страните, че квитанцията за приемане на

микровълновата печка образец 13, серия А-06 № 214881 (стр.117 от делото) е написана и подписана от Г. Х. С. от името на посоченото в нея за „приел” лице И. Х.. Същият е разпитан в съдебно заседание на 17.11.2011 г. от съда и потвърждава установеното, че лично е написал квитанцията, но пред него не е предаван лаптоп. Свидетелят С. посочва, че на 15.10.2010 г. тръгнали от Я. *около 9.00 – 10.00 часа сутринта и се прибрали в С. около обяд или малко след обяд.* По повод на постановена между свидетелите очна ставка в същото съдебно заседание свидетелят И. посочва, че *са пристигнали в С. около 2 – 4 часа (следобяд).* Свидетелят С. по повод на очната ставка потвърждава, че пътували от Я. сутринта и пристигнали в С. около обяд. Часът на пристигане в [населено място] има значение по делото единствено с оглед преценка на *достоверността на писмените сведения* на К. И., дадени в хода на дисциплинарното производство. С оглед лично установеното от св. И. пред съда, показанията на св.С., както и категорично установеното обстоятелства, че на 15.10.2010 г. С., *който заедно с И. пътувал от Я. за С.,* е изготвил квитанция за приемане на микровълнова печка, съдът приема, че ***дадените от К. И. в хода на дисциплинарното производство сведения не съответстват на обективната действителност.*** Установи се категорично в хода на съдебното производство, че на 15.10.2010 г. К. И. е бил в складовете на МВР в кв.3. фабрика и не само се е видял с М., но е приел от него микровълнова печка. Ето защо **не могат** да се смятат за достоверни показанията на Кр. И., че на 15.10.2010 г. не се е виждал с М., на каквато база са изградени констатациите в хода на дисциплинарното разследване. Съдът приема, че по делото няма категорични данни, че на 15.10.2010 г. М. е предал лаптоп на К. И.. В тази насока показанията на св. Г. С. Г. са безпристрастни, но не установяват с категоричност релевантните за делото обстоятелства. Св. Г. посочва, че на 15.10.2010 г. пътувал с М. за [населено място] и от него разбрал, че трябва да предаде микровълнова печка и лаптоп. Свидетелят *лично видял вещите* в багажника на колата, с която пътували за С.. Видял, как М. и И. Л. свалили вещите и ги предали на *двама човека* в [населено място], но не познавал тези хора. Въпреки липсата на категорични данни, съдът приема, че установените по делото обстоятелства от поведението на М. не могат да се квалифицират като „тежко нарушение на служебната дисциплина”, още по-малко като

нарушение на Етичния кодекс, което уронва престижа на службата.

Преди всичко процесният лаптоп P. inflator № 34RS223702748 е включен в протокол за брак № 15447/21.10.2010 г., изготвен и подписан, вкл. от К. И., при спазване на изискванията. Протоколът за брак е подписан от членовете на комисия, специално назначена за това, сред които не е жалбоподателят М.. Безспорно се установи по делото (от сведението на Кр. И. на стр. 140 – 141 от делото), че същият на 12.10.2010 г. е видял лаптоп P. inflator при посещението си в ГПУ – С., установил, че е стар, на повече от 10 години, със счупен капак и повреден дисплей. Включването на процесния лаптоп в протокола за брак е извършено от К. М., *по съвет* на К. И.. К. М. уведомил прекия си началник Д. П. на 13.10.2010 г. за уговорката си да предаде компютъра на К. И. в [населено място] на 15.10.2010 г. и получил неговото съгласие „след като е бракуван, да го предаде”. Може основателно да се предполага (с оглед различието в показанията на св.К. И., показанията на св.С. и начина на попълване на квитанцията от 15.10.2010 г., както и косвените показания на св. Г. Г.), че на 15.10.2010 г. лаптопът е предаден от К. М. в [населено място]. Така установената по делото фактическа обстановка не съответства на описаното в оспорената заповед деяние, че „лаптоп P. inflator № 34RS223702748 *неправомерно е взет* от жалбоподателя”. Преди всичко в заповедта не е конкретизирано, в нарушение на кои разпоредби, дисциплинарно наказващият орган приема, че вземането е „неправомерно”. Доколкото обаче дисциплинарно наказание е наложено на основание чл.230, ал.2, т.4 ППЗМВР за деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата, съдът приема, че така описаното поведение на жалбоподателя „неправомерно вземане на лаптоп” не може да бъде квалифицирано като нарушение на т.7, т.8, т.12 и т.31 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. От една страна защото посочените разпоредби *са твърде общи* и не квалифицират поведението на служителя. Не се установи по делото жалбоподателят да е взползвал от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел. Още по-малко описаното поведение може да се посочи като „уронване престижа на службата”. В оспорената заповед е посочено, че деянието на жалбоподателя е станало

известно на служителите от ГПУ - С. и дирекция „УССД” – МВР, но видно от раздел I, т.7 и т.9 и раздел II, т.4 и т.5 справка рег. № 19223/21.04.2011 г. в нея е визирано поведението на значителна част от служебния състав на ГПУ – С. и РДГП – Е., квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина. Ето защо посоченото в оспорената заповед „неправомерно вземане на лаптоп” не може да се квалифицира като „тежко нарушение на служебната дисциплина” по смисъла чл.227, ал.1, т.10 ЗМВР или като деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата по смисъла на чл.230, ал.2, т.4 ПЗЗМВР. Като е достигнал до противен правен извод, дисциплинарно наказващият орган е постановил оспорената заповед при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.2 АПК. На основание чл.172, ал.2 АПК заповедта следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че съдът намира за нарушена разпоредбата на чл.229, ал.2 ЗМВР, тъй като дисциплинарно разследващият орган не е съобразил тежестта на нарушението, липсата на настъпили от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. А именно тежестта на нарушението (неправомерно вземане на лаптоп, който е бракуван), неизследването на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, доколкото в хода на съдебното производство се установиха различни обстоятелства от установените в хода на дисциплинарното разследване, както и на цялостното поведение на държавния служител от ДНО, следва да се тълкува като нарушение на чл.229, ал.2 ЗМВР. По делото липсват данни за настъпили вредни последици от нарушението, а цялостното поведение на служителя, посочено в кадровата му справка, не дават основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна съгласно чл.172, ал.2 АПК. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. Г. М. от [населено място], [улица] ЗАПОВЕД рег. № 2801 от 04.07.2011 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция” (ГДГП) - МВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание “уволнение” на основание чл.228, т.3, чл.226, ал.1, т.6, чл.227, ал.1, т.10 ЗМВР вр. чл.230, ал.2, т.4 от ППЗМВР и е прекратено служебното му правоотношение за длъжността „старши технически сътрудник (домакин)” в група „Логистика” от „Администрация” на ГПУ – С. при РДГП – Е..

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: